Sygn. akt **OS 8/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…)r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Jerzy Piskorski**

Sędziowie: **r.pr. Anna Jakubowska-Rybczyńska -** sprawozdawca
r.pr. Katarzyna Stanik-Filipowska

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…) r. (data wpływu) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 46) oraz w zw. z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… ……. ……
r.pr. Jerzy Piskorski r.pr. Anna Jakubowska-Rybczyńska r.pr. Katarzyna Stanik- Filipowska

Sygn. akt **OS 8/25**

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu (…) r., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej: Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) rozpoznał odwołanie p. (…) na postępowanie radcy prawnego (…) datowane na dzień (…) r. (data wpływu) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwanego dalej Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego) z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że zachowanie radcy prawnego nie wyczerpuje znamion czynu dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu do opisanego powyżej postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała na następujące: z treści skargi (…) wynika, że radca prawny (…) mógł naruszyć Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Skarżący zarzucił, że radca prawny „wpisał hipotekę przymusową do księgi wieczystej pomimo braku jej wymagalności i jej nie wykreślił mimo ciążącego na nim obowiązku". W swoich wyjaśnieniach w piśmie z dnia (…) r. radca prawny (…) wskazał podstawy podejmowanych przez niego działań, a ponadto obszernie wyjaśnił i przedstawił genezę sporu obrazując je stosownymi załącznikami wymienionymi szczegółowo w uzasadnieniu postanowienia. Radca prawny wskazał, że działał jako pełnomocnik Powoda, tj. (…) w postępowaniu sądowym i egzekucyjnym, który nabył od (…) wierzytelność względem skarżącego. (…) po uzyskaniu nakazu zapłaty w dniu (…) r., radca skierował wniosek o wszczęcie egzekucji. Postępowanie egzekucyjne zostało jednak umorzone z uwagi na bezskuteczność. Ponowne zainicjowanie postępowania egzekucyjnego nastąpiło wnioskiem z dnia (…) r. W konsekwencji skarżący złożył pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jednak powództwo zostało oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego w (…) (…) z dnia (…) r. (sygn. (…)). Następnie Sąd Okręgowy w (…) (…) wyrokiem z dnia (…) r. oddalił apelację skarżącego (sygn. (…)). Kolejno wierzyciel wystąpił o wydanie drugiego tytułu wykonawczego w celu ustanowienia hipoteki na nieruchomości dłużnika, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w (…) prowadzi księgę wieczystą o numerze (…) . Hipoteka została wpisana do księgi wieczystej na kwotę w wysokości (…) PLN. Następnie w wyniku działań komornika sądowego należność została wyegzekwowana a hipoteka wygasła. Wierzyciel wydał zatem oświadczenie o spłacie zobowiązania i zgodzie na wykreślenie hipoteki w reakcji na wniosek skarżącego z dnia (…) r.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że zachowanie radcy prawnego nie wyczerpuje znamion czynu dyscyplinarnego p. (…) wniósł odwołanie, w którym zarzucił Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego błędne ustalenia, że czyn radcy prawnego (…) nie stanowi znamion czynu zabronionego i nie godzi w etykę zawodową radcy prawnego, jak i naruszenie enumeratywnie wymienionych przepisów kodeksu postępowania karnego, co doprowadziło do mało wnikliwego rozpoznania sprawy i przyjęcia przy ustaleniach wyłącznie wyjaśnień radcy prawnego i zaniechanie wyjaśnień okoliczności kiedy doszło do wpisu hipoteki przymusowej, a kiedy wierzytelność została ściągnięta przez komornika, a także nie ustalenia sposobu postępowania przez radcę prawnego w przedmiocie wniosku pokrzywdzonego co do obowiązku usunięcia wpisu, którego dokonał bezprawnie.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

odwołanie, a ściślej zarzuty w nim sformułowane nie zasługują na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w postępowaniu przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopatrzył się błędów w przeprowadzonym postępowaniu dowodowym, a całe to postępowanie dowodowe uznaje za własne – analizując zwłaszcza zgromadzone w toku postępowania dowody z dokumentów, których prawdziwość nie budziła żadnej wątpliwości. W przedmiotowej sprawie, jak wskazała Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego analizy prawnej pod kątem przyjętych ustaleń faktycznych wymagała treść art. 64 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „*Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarne za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych*”. Mając na uwadze wskazany przepis, a także odnosząc się do zarzutów formułowanych przez skarżącego i opierając się na dokumentach złożonych do akt sprawy przez radcę prawnego trudno dać wiarę twierdzeniom formułowanym w zawiadomieniu. Radca prawny działał zgodnie w treścią art. 100 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, zgodnie z którym w razie wygaśnięcia hipoteki wierzyciel obowiązany jest dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki. Zgodnie z orzecznictwem, powyższy przepis nie obliguje wierzyciela do wystąpienia z wnioskiem o wykreślenie hipoteki i w tym zakresie nie można czynić wierzycielowi żadnych zarzutów. Wobec powyższego, zawiadomienie kierowane względem (…) , który reprezentował swojego mocodawcę (…) jest całkowicie bezzasadne i nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawnych, orzecznictwie i utrwalonej praktyce.

W swojej skardze, a później w odwołaniu p. (…) wskazywał, iż samo wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez radcę prawnego (…) było niezasadne, potem jego poglądy ewaluowały i prowadziły do przekonania, że sposób postępowania radcy prawnego w tym postępowaniu był nieprawidłowy i bezprawny. Wskazano bowiem w odwołaniu, iż wpisanie hipoteki przymusowej było bezprawne, bowiem miało nastąpić po wyegzekwowaniu należności. Następnie p. (…) wskazał, iż błędem popełnionym przez radcę prawnego było niewykreślanie wpisu w księdze wieczystej, co stanowiło obowiązek wierzyciela, a zatem w tym fakcie, w tym braku działania upatruje skarżący zawinionego działania radcy prawnego. Tym zarzutom, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, przeczy całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i sekwencja zdarzeń opisana tak w piśmie wyjaśniającym radcy prawnego, jak i w samym odwołaniu P. (…) .

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zwrócenia uwagi wymagają następujące kwestie. Po pierwsze, postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte wobec bezczynności w zakresie zapłaty leżącej po stronie p. (…) . W interesie swojego klienta z kolei - radca prawny (…) podejmował wszelkie prawem przepisane czynności zmierzające do zaspokojenia wierzyciela. Konsekwencją opisanej w zdaniu poprzedzającym bezczynności skarżącego (dłużnika w sprawie) było samo ustanowienie hipoteki przymusowej, jak i dalsze czynności związane z wpisem. Nie ulega wątpliwości, że podmiotem mającym interes prawny w wykreśleniu wpisu był nikt inny jak p. (…) i możliwość skorzystania z tego interesu prawnego umożliwił mu w pełni radca prawny (…) , składając mu na jego wniosek stosowne oświadczenie w prawem przepisanej formie i w terminie wskazującym na szczególną dbałość o interes dłużnika. Zatem p. (…) po skierowaniu wniosku otrzymał niezwłocznie wszelkie instrumenty prawne umożliwiające mu złożeniu wniosku o wykreślenie hipoteki przymusowej, a zatem mógł już samodzielnie uzdrowić niejako swój stan prawny w zakresie należącej do niego nieruchomości; należy podkreślić, że wszelkie opisane działania wynikały pierwotnie z faktu nieuregulowania należności (fakt bezsporny i uznany przez strony postępowania).

I po drugie wreszcie postępowanie dyscyplinarne wobec radców prawnych to procedura mająca na celu pociągnięcie do odpowiedzialności radcy prawnego za naruszenie przepisów prawa, zasad etyki zawodowej lub obowiązków zawodowych. Wszczyna się je w przypadku, gdy radca prawny dopuści się czynu sprzecznego z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu czy też w sytuacji kiedy radca prawny naruszył obowiązki zawodowe. Celem postępowania dyscyplinarnego jest ustalenie wszystkich okoliczności sprawy, stopnia zawinienia rady prawnego oraz zakresu jego odpowiedzialności. W niniejszej sprawie w

ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w oparciu o powyższe zasady zostało przeprowadzone postępowanie w sprawie, którego wynikiem było niedopatrzenie się tak przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, jak i Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zawinionego działania po stronie radcy prawnego.

Mając na uwadze powyższe, odniesienia wymagają jeszcze zarzuty procesowe naruszenia przepisów kodeksu postępowania karanego opisane w odwołaniu. Pan (…) zarzuca mianowicie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego naruszenie art. 7 w związku z art. 4 kodeksu postępowania karnego, a zatem nieuwzględnienie wszelkich okoliczności i dowodów, jak i ich dowolną a nie swobodną ocenę. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zebrała cały niezbędny do wyjaśnienia sprawy materiał dowody i oceniała go w sposób prawidłowy i oparty na przepisach prawa. Nie doszło także do naruszenia przepisów art. 17 par. 1 ust. 1 i 2, 19 par. 1 i 20 kodeksu postępowania karnego, które opisują zasady prowadzenia postępowania. Nie zasadne było w ślad za postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wszczynanie postępowania dyscyplinarnego – dochodzenia w sprawie, bowiem materiał zgromadzony już na wstępnym etapie badania skargi wskazywał w sposób nie budzący wątpliwości, iż nie doszło po stronie radcy prawnego - po stronie jego działań czy zaniechań do popełnienia czynu, który wyczerpywałby znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Badając sprawę po wniesieniu odwołania takich znamion czy uchybień procesowym nie dopatrzył się również Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

Mając na uwadze podniesione okoliczności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na niniejsze postanowienie nie służy prawo wniesienia odwołania.

Przewodniczący	Członkowie	
……	……..	…….
Jerzy Piskorski	Anna Jakubowska-Rybczyńska	Katarzyna Stanik-Filipowska